

Χαλάσματα

Συντάχθηκε απο τον/την Μαρία Λεμεσού
Τετάρτη, 06 Μάρτιος 2019 09:56

Μικρό διήγημα για μια μεγάλη καταστροφή

Βγήκε ο τρελός στη μέση της πλατείας Στη μέση αυτού που ήταν κάποτε η πλατεία για την ακρίβεια και τώρα μετά το βομβαρδισμό έγινε ένας σωρός από πέτρες, γυαλιά απ' τα γύρω καταστήματα, ανάμεσα τους φύλλα - το δέντρο εξαφανίστηκε, έγινε σύννεφο είπε ο τρελός- ένα καρό μαντήλι κοκκινόμαυρο και μια παλιά φθαρμένη τσάντα γεμάτη με χρυσαφικά που κάποιος ανεπιτυχώς προσπάθησε να γλυτώσει

Έκανε τα χέρια του χωνί, ο τρελός Φώναξε

-Ελάτε Εδώ να μαζευτούμε Καθένας να φέρει κι ένα παράθυρο από το σπίτι του Ξεριζώστε αν δεν είναι ήδη ξεριζωμένο ένα παράθυρο και φέρτε το εδώ

-Τρελέ ακούστηκε απ' τα χαλάσματα Φωνή σαν σκόνη

Σήμερα είσαι πιο τρελός απ' το κανονικό σου Γιατί βρε θεότρελε να φέρουμε τα παράθυρα; Σε τι θα χρησιμεύσει;

- Να γνωριστούμε Καθένας με το παράθυρο του άλλου

- Κι ύστερα τι αλαφροίσκιωτε; είπε η φωνή από σκόνη κι ένα παιδί του πέταξε ένα σαπισμένο μήλο Το πήρε , το γυάλισε, παραμέρισε κάτι πέτρες κι εκεί το έκρυψε

- Δεν μας χρειάζεται πια, είπε Δεν μας χρειάζεται..

Ελάτε Ελάτε με τα παράθυρα σας συνέχισε να διαλαλεί

Χαλάσματα

Συντάχθηκε απο τον/την Μαρία Λεμεσού
Τετάρτη, 06 Μάρτιος 2019 09:56

Μαζεύτηκαν δυο τρεις από περιέργεια Έτσι κι αλλιώς μες στα χαλάσματα δουλειά δεν είχαν Ήταν μια κάποια απασχόληση ο τρελός, θα έσπαγαν πλάκα, θα ξεχνιόντουσαν απ' το κακό που τους βρήκε, έστω προσωρινά Γίνανε τέσσερις, πέντε, δέκα πλήθαιναν όσο περνούσε η ώρα και ένας εμφανίστηκε με ένα ξεχαρβαλωμένο παράθυρο στα χέρια και το κουνούσε περιπαικτικά προς τον τρελό

- Έφερα το παράθυρο μουρλέ πες τώρα τι να το κάνω; και χασκογέλασε

-Πολλά να φέρετε δεν φτάνει ένα

-Τι να τα κάνουμε άνθρωπε μου είπαν όλοι μαζί Πας να μας παλαβώσεις; Να 'χεις παρέα θες στη μουρλαμάρα σου; και έκαναν να φύγουν κουνώντας τα χέρια με αποδοκιμασία

- Σπίτια να χτίσουμε καινούργια Καινούργια σπίτια μα με τα παλιά παράθυρα Δεν πρέπει να ξεχνάμε Και καθείς να πάρει του άλλου το παράθυρο, να γίνει ανταλλαγή Να δει ο καθένας μέσα από το παράθυρο του άλλου Έτσι θα ξανακτίσουμε τα χαλάσματα κι αν έτσι είναι καμωμένα χαλάσματα δεν θα ξαναγίνουν ποτέ

-Περιμένω είπε ήσυχα κι αυτοί που τον περιπαιζαν, αυτοί που είχαν κινήσει για να φύγουν, κοντοστάθηκαν

[Maria Lemesou](#)